о. Зубрицький

Почтову оплату зложено в гори гуртом.

Ч. 46. (172) Неділя, дня 12. падодолиста 1922. Рік IV

До кінця біжучого року передплата разом з оплатою почт. в краю 700 м; за границею разом з оплатою почт.: В Чехії 15 чес. кор. чвертьрічно. В Америці 2 дол. річно. Адреса Редакції і Адміністрації: Перемишль, вул. Побереже ч. 1.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

політично-економічний орґан.

Ціна 100 марок

Льойд Джордж.

Анґлійська ґабінетова кріза, се кріза цілого світа. Наслідком її Анґлія через деякий час не матиме змоги брати рішаючу участь в розвязці так важних міжнародних питань, як німецьке відшкодованнє, дарданельські проливи або Сх. Галичина, які стоять сьогодня на першім пляні европейської політики. Є се тяжкий удар для справи европейського мира, що в так важнім моменті уступив з посту премієра Великої Британії муж сеї міри, що Льойд Джордж. Сьогодня ми находимося занадто під враженнєм сучасних великих подій і за мало маємо перспективи, щоби безпристрастно і обєктивно оцінити його політичну діяльність. Його приклонники бачать в ньому державного мужа великого покрою, одну з передових індивідуальностей, що як бесідник, тактик і політичний мислитель з успіхом продовжував велику традицію льорда Дісраеллі. Його противники, при всім його талані, називають його плитким опортуністом, що як камелеон змінявся безперервно, перечив самому собі кождої хвилі і жив лише для моменту. Ми думаємо, що сі останні помиляються, а зглядно руководяться злою волею, бо оскільки він справді в часі мирової конференції в Парижі і опісля показав себе часто, навіть в дуже важних хвилях, занадто мягким і уступчивим, то цілком инше свідоцтво виставляє йому його діяльність підчас світової війни. Тоді майже виключно завдяки його незрівнаний відвазі, спер'ому оптимізмові і лискучій енерґії, завдяки його вібруючим промовам в годинах найглибшої зневіри, анґлійський народ став уважати його втіленнєм залізної волі перемогти ворога, і — осягнув врешті побіду. Але і в його повоєнній політиці не можна відмовити Льойдови Джорджови повної послідовности. У своїй боротьбі проти змагань Франції до захоплення влади в цілій Европі, він робив вправді часто уступки, примушений до сього обставинами, але з дивною впертістю, яка ціхує взагалі анґльосаксонську расу, вертав все до свого первісного становиска.

Тому його упадок є особливо для побіджених народів дуже тяжким ударом, бо він заступався за ними на всіх конференціях, почавши від Версалю, де його перемогли стареча манія великости Клеманса і паралітичне доктринерство Вільсона. Він предбачив з найбільшою докладністю нещастє, яке спричинять парижські мирові договори для цілої Европи і тому уживав всіх зусиль, щоби не допустити до катастрофи в Санремо, Кан, Ґенуї, усюди протестував він іменем світа, жаждучого мира, праці і свободи проти божевільної політики насильства. Для того Франція напружила всі свої сили і знехтувавши свої обовязки льояльности супроти союзника, подоптавши власну засаду ненарушимости парижських мирових трактатів, викликала турецьку крізу, яка спричинила нарешті упадок британського премієра. Сьогодня ликує з сеї причини імперіялістична французька преса, але рівночасно нечувана катастрофа німецької валюти і події у Сх. Галичині віщують Европі новий період потрясень і катаклізмів. Не без основи заявила одна з передових европейських особистостий, що від упадку Бісмарка не було досі в Европі події, яку можнаби прирівнати до уступлення Льойда Джорджа.

Для нас, галицьких Українців особливо цікаве, яке становиско займав Льойд Джордж супроти галицького питання. Постараємося розглянути сю квестію в хронольоґічнім порядку. Підчас мирової конференції в Парижи в маю 1919 р. предложив ґенерал Бота, представник полудневої Африки і голова спеціяльної комісії, в порозумінню з Льойд Джорджем українській і польській делеґації проєкт перемиря на основі тодішного стану фронту. Льойд Джордж стояв іменно на становиску, що Поляки не мають основ до претенсій до Сх. Галичини. Тоді то Франція порадила потайки Польщі не підписати перемиря, але вдарити на Галичан і тим самим створити доконаний факт. І справді Поляки дня 15 мая 1919 зачали офензиву під Хировом, при помочи військ ґенерала Галєра, уоружених і спроваджених до Польщі французьким правительством. Коли галицька армія незабаром підняла контр-офензиву і станула знова під Львовом, тоді Франція вимогла дня 25. червня 1919 на мировій конференції мандат для Поляків до мілітарної окупації Сх. Галичини. Льойд Джордж противився сьому усіма силами і щойно, коли Вільсон піддержав Францію, Анґлія ізольована мусіла уступити.

Однак Льойд Джордж при кождій нагоді підчеркував кривду, яку нанесено українському народові Сх. Галичини через поопоптанне його права на національне самовизначенне. І так коли в році 1919 установлювано західні кордони Польщі і ся піднесла претенсії до Гор. Шлеска, Льойд Джордж не допустив до анексії сього краю і за його почином рішено відбути там передше плебісцит. При тій нагоді він знова віддав насильство поповнене на Сх. Галичині. — Коли дня 22. грудня 1919 прийшов під затвердженнє головних держав Антанти підсунений Поляками статут для Сх. Галичини, який мав на 25 літ закріпити польську владу в цім краю, Льойд Джордж власноручно зчеркнув цю постанову, а тим самим провалив й сам статут, обстоюючи знова право самовизначення галицьких Українців. Коли літом 1920 р. большевицькі війська наближалися до Варшави, Льойд Джордж на конференції в Спаа дня 10. липня заявив, що Анґлія готова ратувати Польщу, але лише в етноґрафічних границях під умовою, що Поляки опустять Сх. Галичину аж по Сян, а на конференції в Льондоні, яка мала зібратися для заключення мира з Росією будуть теж допущені представники Сх. Галичини. — Коли знова в 1920 р. президент Вільсон з нагоди питання Фіуме виступив в обороні Югославії кажучи, що признанням сього міста Італійцям нарушено [illegible] самовизначення народів і мотивуючи тим виступленнє Зєдинених Держав з коаліції, Льойд Джордж у відомій ноті з марта закинув Вільсонови облуду, пригадавши йому, що підчас мирової конференції Анґлія обстоювала право самовизначення для Українців Сх. Галичини, а уступила нарешті тому, що не хотіла розбивати конференцію через противне становиско Вільсона.

В останнє в часі міжнародньої конференції в Ґенуї дня 10. мая сего року Льойд Джордж поставив галицьку справу на денний порядок в цілій повноті, заявляючи що *не буде мира в Европі як довго галицька справа не буде вирішена згідно з волею населення.* Як раз сьогодня, можемо як слід оцінити далекосяглість слів британського мужа стану. Певна річ, що між поглядами Льойд Джорджа на галицьке питанне в році 1919 а 1922 є велика ріжниця, яку належить завдячити освідомлюючій роботі уряду ЗОУНР. але, як заявив оден його приятель представникам галицьким в Женеві. *„Льойд Джордж від самого початку відчував в серці, що Галичина не належиться Польщі“.*

Сьогодня Льойд Джордж є знова приватним чоловіком, але найблищі вибори до анґлійського парляменту можуть знова видвигнути його на становиско премієра Великої Британії. Сього передусім ми галицькі Українці повинні йому з серця бажати. — *В. Біберович.*

Громадяне! Українці!

На наш народ прийшли важкі хвилини. Всі арешти і вязниці Східної Галичини переповнені синами українського народа. Заслужені діячі і робітники на народньому полі, селяне, міщане, інтеліґенти, світські священики, старі ветерани і молоді студенти, знайшлися у вязничих мурах.

Вони живуть у сумних відносинах, у невигодах й недостатку, у холоді і голоді.

Закон дозваляє тим вязням, що знаходяться у слідстві, користуватися помочею з поза вязниці, діставати харчі, одяг, постіль і все потрібне з дому. Памятаймо про ці права вязнів, забезпечені законом! І тут паде на кожду родину, свояків і знайомих арештованого обовязок подбати, щоби важку долю його злагіднити в можливий і законом дозволений спосіб!

Але лишається велике число таких, які знайшлися в чужих містах, відірвані від родини, без ніяких знайомих, такі, про яких рідня не може й дізнатись де вони знаходиться. Такими, найбільше нещасливими, повинен занятись загал громадянства і поспішити їм з енерґічною і обильною помочею. „Увязненого відвідати!“ цей самаританський приказ повинен кождому бути вказівкою, що він має робити у теперішний час. По всіх містах і місточках, де знаходяться арештовані, повинні знайтися гуртки громадян, що пожертвують себе тій справі і будуть збирати харчі і фонди на цю ціль і взагалі розведуть опіку над нашими братами, що перебувають у вязницях.

Всі ті, що мають власні хліборобські продукти, особливо наше патріотичне селянство, повинно взяти на себе добровільний обовязок доставити для тих, що опікуються вязнями, всяку поживу (бульбу, крупи, і ин.)

Найбільше число вязнів з усіх повітів в краю знаходиться у Львові. Число їх вже сьогодні є кількасот. До Львова відносяться за підмогами комітету опіки над вязнями з провінції. На цю ціль мусить мати столиця краю до розпорядження великі фонди. Тому цілий край повинен і мусить поспішити з помічю посилаючи до Львова жертви для жертв нашого лихоліття.

Жертви присилати на адресу: Кредитови тов. „Дністер“, Львів, вул. Руська щад. книж. ч. 14.000 (чеки почтової щадниці можна дістати у всіх почтових урядах).

Юліян Романчук, Др. Володимир Бачинський, др. Лев Бачинський, о. Леонтій Куницький, др. Іван Куровець.

Сила нації.

Великі і богаті народи: Анґлійці, Французи Італійці, Японці мають свої держави, мають капіталістичні підприємства. Їх державні установи і богато вивінувані приватні інституції допомагають просвіті і культурі, допомагають економічно своїм горожанам. Вони, економічно сильні, диктують закони світови. Не вважаючи на це, населенне цих держав гуртується самочинно в економічні орґанізації — *в кооперативи.* І саме Анґлійці, цей найбогатший торговельний народ, дали початок кооперативній орґанізації. І саме серед Анґлійців кооперативи найбільше поширені і розвинені. Це є доказом, що ні держава ні приватний капітал одиниць — не в силі заспокоїти потреби всіх горожан держави. Лише ті орґанізації, що їх маси народу власними силами і власною ініціятивою вдоволяють маси. Лише ті орґанізації розділюють нагромаджене добро нації рівномірно поміж її членів.

Український народ зберіг рідну мову і рідну пісню, він радіє своїми просвітними і культурними здобутками, жертвує свій останній гріш, свої сили, своє життя на народнім жертвеннику — за волю народу. Цінить це світ, реєструє і хвалить. Але рівночасно слідить наш економічний стан, нашу працю на цім полі. Богаті держави і їх капіталісти не заспокоють потреб своїх власних горожан, щож малиби їх обходити горожани чужої нації. Вони нам економічно не поможуть а оцінюють якраз кожду націю по її власній, економічній силі. Чи маємо опустити руки і ждати зрезиґновані на смерть? Цього ми не зробимо! Ми життєздатна нація! Такі богацтва в нашім краю, тільки здорових рук! Ми мусимо пійти слідом инших народів, що були колись бідні, а тепер двигнулися при помочи кооперативної орґанізації і дорівняли богатим народам. Ми мусимо пійти слідом Данців, Фінляндців, Чехів і створити кооперативи на всіх полях нашого народного життя: господарчого, споживчого, продукційного. Нехай не буде в нас ні одного села, ні одного присілка, де не зорґанізованоби кооперативи. Нехай не буде в нас ні одного громадянина, якийби не був членом місцевої кооперативи. Всі наші господарські діла, закупи і продажі повинні ми полагоджувати лише через наші кооперативи. Увесь наш гріш даймо до кооперативи. Згуртуймо всіх споживачів і витвірців в наших кооперативах! Згуртуймо кооперативи в повітові і центральні союзи. Не ждім на чужу поміч, на ніякі субвенції. Це часове і присипляє енерґію народу. Дрібними вкладами всіх членів суспільности поставимо величаву народню будівлю економічну.

Так твориться майно бідної нації в хосен цілого народу і поодиноких його членів. Майно це трівке і дає основи життя. В нім сила народа.

Кооп. Час.

Русалка гарний, малий Календарчик на 1923 р. появиться на днях в двох красках.
Ціна за 10 прим. 3000 Мп. 2—4

„ЯК ВЕСТИ ЖИТТЯ?“ Ціна з пересилкою 1600 мп.
Замовлення приймає: **А. ОКПИШ, Львів, Кадецька 4.**

АРЕШТОВАННЯ.

Масові ревізії і арештовання відбуваються далі. В ночи з 31. жовтня на 1. листопада переведено в Перемишлі ревізії в о. Ом. Мартиновича, проф. Пл. Горницького, проф. Гози, а рано в дир. ґімн. Гамчикевича і то так в приватнім мешканню, як і в ґімназійній канцелярії директора. Арештовання розтяглись теж на ґімназійну молодіж, а саме арештовано до тепер 24 учеників перемиської укр. ґімназії, в тім одного ученика Граба з II кл. ґімн. Арештованих учеників приміщено в ґарнізоновій тюрмі. В повіті арештовання відбуваються далі. Перемиська тюрма при окружнім суді страшно переповнена, так що в келії під ч. 9 приміщено аж 37 арештованих. В тій тюрмі сидять: *З Мостищини*: Др. Здерковський, дир. Тимотей Федевич, Іван Федевич, Роман Ґадай, о. Заяць, о. Шехович, о. Кміцикевич, днр. Осип Рибачевський, Антін і Степан Тарнавські, дир. Ст. Байдала, Іван Дигдалевич, Гриць Чухрай, Микола Шупяний, Степан Боцько, Теофіль Гусаковській, Іван Мушинський, Осип Кміть, Петро Андрушко, Михайло Кокорудз, Дмитро Осідач, Антін Ізьо, учит. Айталь Хотинецький, Антін Чапран, Михайло Малець, Іван Пиць, Іван Качмар, Федь Стефаниця, Роман Русоловський, Павло Сениця. — *З Яворівщини*: Волод. Подолюх, Остап Ґрабовський, Іван Колеба, Іван Матчишин, Микола і Іван Хархаліс, Іван Худа, Іван Дроцик, Павло Іоськів, Павло Ключник, Антін Козак, Іван і Василь Михайлович, Михайло Зінко, Іван Баглай, Іван Гриник, Іван Сютрик, Дмитро Малиш, Семко Мацелюх, Микола Вус, Михайло Корчак, Степан Колач, Дмитро Волощак, Маріян Маренін. *З Ярославщини*: о. Ліщинський з Мякиша, Никола Гамрацей, Тадей Скотинський, Осип Воробель, Василь Вербенець, Осип Волошин, Іван Майба, Кушнір Петро, Юрій Кметик, Методій Ґебус, Василь Зорин, Іван Степанко, Іван Коваль, Гнатів (маґазинер зел. з Радимна). *З Судововишенщини:* Фр. Заяць, Василь Шот, Іван Молєщій, Степан Козак, дир. Струсевич, Вол. Колцьо, Третяк. *З Добромиля*: (Військо) о. Йосиф Маринович. *З Перемишля і повіту*: Др. Кормош, Др. Загайкевич, Др. Секела, проф. Сабат, учит. Вас. Скірка, Тимотей Микита, Антін Ковалиско, Іван Ґалан, Ярослав Заблицький, Степан Саламон, Волод. Маселко, Михайло Ковалиско, Михайло Качмар, Роман Кміцикевич, Гриць Долгун, Гриць Колодій, Сергій Іваницький (родом з Полтави), Михайло Стах, Дмитро Кузьминський, Андрей Домарадський, Андрій Горечко, Волод. Бошко, Гнат Слабий, Іван Осмак, Антін Березовський, Теодор Яцків, Петро Братусь, Андрій Скірка, Михайло Рифон, Лев і Дмитро Ґлова, Осип Дмитришин, Панько Хитра, Осип Брода, Лев Осмак, Микола Тимчан, Володимир Зиблікевич, Володимир Дужий, Роман Костюк, Гриць Салук, Іван Бабяк, Степан Ревак. — *З Сосниці*: пов. Ярослав пишуть: В ночи з 23 на 24 жовтня впав до нашого села відділ поліції і перевів ревізії в студентів і громадян. По ревізії (в часі якої забрано М. Волошинови льорнетку, а Ол. Слюсарови читальняні книжки) арештовано: Миколу Волошина, Олексу Слюсара, Еміл. Щеснюка, Петра Пинилу, Федька Волошина, Івана і Михайла Наконечних. Хотіли теж арештувати Олексу Наконечного, але не застали його в дома. П-і Волошинівній казав аґент зголоситись в старостві в Ярославі. Цікаве, що наш війт на два тижні перед тим відгрожувався, що всіх академиків арештують. Від якогось часу громада мусить давати що ночи двох вартових до зелізничого тору і двох вартових, що мають стерегти обійстє нашого війта, Івана Ребка. — *З Тернополя:* Число арештованих дійшло до 2000 людей. Тому, що тюрми переповнені, замінено на тюрму народну виділову школу ім. Ядвиґи. — *З Самбора* пишуть нам під датою 28. жовтня: В самбірській вязниці сидить около 300 Українців, всіх станів. Священиків є 30, як о. дек. Венгринович, о. Петрик, о. П. Погорецький, о. Др. Скобельський, о. Левицький, о. Федевич, посол о. Онишкевич, о. Кміт, о. Н. Ільницький, о. Косоноцький, о. Мартинович, о. Давидович, о. Криса, о. Сенечко, о. Шпіталь, о. Теоф. Чайківський і инші. З адвокатів: Др. Чайківський з Підбужа і Др. Галущинський зі Самбора. Багато теж учителів, як Флюнт з Туря, Кизима з Лужка і т. д. Багато господарів, як посол Тершаковець з Комарна, Анат. Кишакевич з Сільця, Вол. Плескач з Бережниці, Йосиф Білинський і Антін Луцький з Луки і инші. Сидить теж багато академічної молодіжи, а також 4 пані, між ними п. Булинська зі Самбора. Також одного старого пастуха взяли від його „корови", а навіть одного Жида „політично підозрілого" маємо між собою, Озіяша Шірма з Рудок. Про прохарчованнє так численної братії дбає самбірський Укр. Горож. Комітет, що з подиву гідною скорістю уладив кухню і доставляє вязням точно і справно смачну страву, за що паням-господиням і всім членам Комітету належить-ся признаннє. Настрій вязнів добрий, бадьорий — кождий свідомий того, що терпить за народню справу. Всі переконані, що запроторено їх в тюрму, аби можна „вибори" перевести. В тій цїли обжаловується всіх арештованих о державну зраду з § 58 з. к. В Воютичах вже є військо, а в домі о. Скобельського закватеровано польських офіцерів.

До відома інтересованим.

Тепер, в часі безнастанних ревізій, арештовань і протизаконного передержування в поліційних арештах, подаємо до загального відома в скороченню деякі виїмки з обовязуючих в тій справі законів.

I). *Закон з 27. Жовтня 1862, ч. 87 Взд. о охороні личної свободи постановляє:* §. 2 Не вільно арештувати інакше як на підставі судового приказу, який подає причину арештовання. Сей приказ має бути вручений арештованому сейчас при увязненню, або протягом найблищих 24 годин. §. 4. Орґани власти безпеченьства, яким прислугує право арештування, можуть вправді в випадках предвиджених законом арештувати когось, але є обовязані протягом 48 годин відставити його до властивого Суду, або випустити на волю. Цей речинець 48 годин може бути на основі §. 3 зак. з 5. V. 1869 ч. 67 Взд. продовжений до 8 днів, але лише на випадок введення виїмкового стану, якого у нас тепер покищо нема. — §. 6. Всякі обмеження особистої свободи, поповнені в урядованню в супереч новищим постановам, будуть карані або як злочин надужиття урядової власти з § 101 зк., або як переступство цего власне законм арештом до 3 місяців.

II) *Закон з 27. X. 1862 ч. 88 Взд. про охорону домового права постановляє*: в §. 1. що ревізія дому може з правила бути переведена лише на підставі судейського наказу, який має бути доручений інтересованому сейчас при ревізії, або протягом 24 годин. Цей приказ має подати причину ревізії. — §. 2 предвиджує докладно означені виїмки від повищої постанови. Ревізія хати може бути переведена також без судейського приказу урядниками судовили, поліційними або начальниками громад, але лише тоді, як в конкретній карній справі проволока грозить небезпекою. Однак і в тім випадку той, що переводить ревізію, мусить вилеґітимуватися на жадання сторони письменним уповажненням власти. Функціонарі поліційні можуть в подібних випадках перевести ревізію хати з власної ініціятиви, але лише тоді, як проти інтересованого вже видано приказ спровадження або арештовання, або коли кого прилапано на горячім учинку, або знайдено у нього щось, що вказує на його участь в переступстві або врешті кого опінія загалу обвинувачує о поповнення якогось переступства. У всіх тих випадках має орґан переводячий ревізію видати інтересованому сейчас, або найдальше протягом 24 годин посвідку на переведену ревізію враз з причиною тоїж. — § 4. Ревізія хати переведена урядовими орґанами в урядованню, всупереч новищим постановам, має бути карана як злочин з §. 101 зк., поповнений в злім намірі, або як переступство з §. 331 зк. — §. 6. Як при ревізії нічого підозрілого не найдено, належить видати інтересованому на його жаданнє письменну посвідку.

III). *Закон з 6. IV. 1870 про охороні тайни листів* постановляє в §. 1. що хто неправно переймає, або отвирає чужі листи, або які будь запечатані письма, нарушує тим способом листову тайну і о скільки в той спосіб не допустився якогось тяжчого карідного вчинку, буде караним за переступство гривною або арештом до 3 місяців. А коли виновником є якийбудь публичний функціонер і нарушив листову тайну в виконуванню урядовання, буде караний арештом до 6 місяців.

Дотично §. 4. закона про охорону личної свободи постановлює карна проц. з 23. мая 1873 р. ч. 119 Взд., в §§. 177 і 175 п. к. судді і урядники власти безпеченьства можуть доконати тимчасового арештовання т. зв. придержання також без письменного наказу, але лиши тоді, як ходить о злочин або провину (а не о переступство) і то лише тоді, як когось зловлено на горячім учинку, або зі зброєю в руці, або з якимсь предметом, що вказує на його участя в чині, або дальше тоді, коли підозрілий мігби утечи, змовитися зі свідками, затерти сліди злочину, або буде дальше виконувати ве саме каригодне ділання, а нема часу вистаратися о судейський приказ.

Важне. Придержаного мусить поліційна власть сейчас переслухати і або пустити його на волю, або найдальше в протягу 24 годин відставити його до слідчого судді враз з донесннєм.

§. 179. пк. постановлює, що кождого доставленого до Судду має суддя переслухати протягом 24 годин, зглядно найдальше протягом 3 днів, почім має слідчий суддя його сейчас пустити на волю, або завісити над ним формальний слідчий арешт, коли до сего заходять законні вимоги.

З повищого оказується, що про всякі надужиття, як неправні арештовання і ревізії, передержування в поліційних або судових арештах без переслухання належитьвносити скарги до Прокураторії і до дотичного повітового Суду. В такім донесенню треба докладно подати, коли, хто, через кого і де був арештований, де і як довго передержаний в арештах. — *В. З.*

Дописи.

З Теребовлі (Як виглядає „укр. банда?") „Rzeczpospolita" писала 24—28|X 1922: що „w Trembowli pojawiły się ukr. bandy, które popełniły 3 drobne włamania. Wysłano wojsko i kawalerję". Внаслідок того арештовано масу інтеліґенції і найбільш свідомих селян, а до сіл напхано кавалерії, котра „шукає" банд, знущаючися над селянами.— А справа з бандою та єї появою маєся так: 2. км. від Теребовлі зорґанізував польський дезертир Krasnodębski, родом з Застіноча (4 км. від Теребовлі) банду, узброєну в кріси, яка в білий день рабує жителів, що змушені є переходити через ліс до Теребовлі. Поліція дотепер нікого не зловила а натомісць „шукає укр. банди", про котру ніхто тут нічо не знає і нічо не чув. Жертвою тих „пошукувань" падуть спокійні жителі, бо безпечнійше є арешувати безборонного Українця, як узброєних в манлїхери польких дезертерів, з ватажком Krasnodęmskim з Застіноча. Ся банда будить загальний пострах. — Що до „drobnych włamań", про які згадує „Rzeczpospolita" то річ мається так: З появою війська появиля і „drobne włamania". В Теребовлі вломалися „невідомі" бандити до склепу годинникаря та забрали єму товар за 1½ міліона Мп. Діялося се около 25|X. в ночи, коли то ніякому цивільному невільно було ходити від 10 до 6 рано, а поліція та військові патролі пильно патролювили по місті. Хто вломився, недрудно відгадати. Впрочім Жиди явно кажуть, хто це зробив, а поліція виновинків шукає серед „гайдамакуф." Другий випадок рабунку був в Слобідці янівській у Жида: в ночи прийшли узброєні люди в польських мундурах та забрали йому 30.000 м. В Слобідці янівській стоять польські вояки. І знова вина паде на „гайдамакуф".

Кривотули старі пов. Товмач. Наше село, одно з бідніщих сіл, переживає досить неспокійно вибори. О. Микецей зовсім не дбає про село село, а наша учителька Старчевська від 16. літ так ревно учить діти, що в селі до тепер ніхто не вміє ні читати ні писати; за се діти уміють гарно „Nie damy ziemi". Вибори перепроваджують насильно секретар Ґавадзин Василь і війт Стефанків. Вони оба хочуть показати свою поржондносьць може длятого, що оба дістали поле з парцеляції. За української влади були чесними і шанованими людьми — тепер якби їх хто очаровав. Ходять оба з поліцаєм Будзяновським таперводять ревізії. Недавно цей поліцай зробив трус в домі учителя Скоморівського Мик. та скованого відвів на постерунок і тут списувано якийсь „протокол". В ночи сковали Скоморівського (кажучи, щоби не втік). Запитані, длячого арештують його і кують, відповіли, що „хтось післав лист до війта з загрозою, щоб перестав робити вибори". Се мусів зробити Скоморівський. Надругий оень скованого відвів поліцай до Суду, а сей по 19-дневний слідстві випустив його на волю як невинного. Терпцю не стає вже в селі від докучувань і знущань Будзяновського. За австр. часів арештував кацапів — а тепер арештує та переслідує всіх, хто лише уміє читати та читає ґазету. Недавно побив хлопця, що в хаті читав ґазету, а иньші слухали. Він всьоди бачить небезпеку від „гайдамакуф". Взагалі се дуже нервовий та неспокійний чоловік та борше відповідалоби йому піти десь на Мазури, щоби його научили людяности та чесности. В році 1921 розпарцельовано в селі двір 770 моргів — та продано лише мазурам. Серце болить бачити, як на нашій земли безземельний не може купити і морґ поля. Зато поліцай Будзяновські дістав аж 10. моргів. За те Будзяновський доніс до „повяту", щоби просьби селян о землю відкенено і з Українців майже ніхто не дістав поля, та 770 моргів землі перейшло в руки Мазурів—зайдів. Про діяльність та поржодність о, Микицея, пароха з Кривотул, та молодого старця О. М. з Ворони (має 27 літ) напишемо другим разом.

Жулин, пов. Стрий. Дня 18. жовтня арештувала в Жулині гр. Івана Стадника, Василя Пахольчака, Василя Лопацяка і Николу Ровла, підзіраючи їх, що ніби то вони д. 5. вересня вибили вікно панському польовому. Арештованих на постерунку бито, а опісля велено їм рубати дрова і відставлено до судових арештів в Стрию. В селі вартують господарі в день і в ночи, стережуть села... Пан комендант як і всі жандарми користають з того і беруть вартівників до своєї роботи — рубати дрова, збирати бараболі, а котрий вартівник має коні, то мусить і орати. Також посилається вартових до сусідних сіл за своїми особистими справами і за це не платиться нічо. Виглядає воно на панщину. В ночи з 26 на 27 жовтня палено на фільварку в помешканнях пана Бороньского, щоб висушити стіни. Так на це уважали, що в кімнатах займились дрова. Тільки припадково уратовано фільварок бо бувби згорів. Два дні пізніще жандармерія арештувала всіх панських слугів за „саботаж". По переслуханню випущено їх ще того самого дня.

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

В Анґлії відбудуться за два тижні вибори до парляменту. Саме тепер кипить передвиборча аґітація. Головно три партії (консерватасти, ліберали і робітники) стараються ввести як найбільше своїх послів до парляменту і тим самим взяти владу у свої руки. Партія консерватистів т. є. приклонників старого ладу („нехай буде як бувало") мала дотепер дуже багато послів і вона то повалила Льойда Джорджа, з партії ліберали т. є. приклонників поступу. Але Л. Джордж, хоть уступив зі становища премієра, то таки не дарує свого. Він з своїми приклонниками береживу участь в аґітації і старається, щоб як найбільше ліберали увійшло до парляменту.

В Італії фашисти взяли владу у свої руки, а їх провідник Муссоліні став премієром. Він змобілізував фашисти в цілім краю і силою взяв владу. Супроти того і італійський король змяк, приняв Муссоліні-ого на послуханню і іменував його премієром. Королеви прийшло легко це зробити, бо фашисти заявилися за монархією і кадять королеви. Муссоліні, перенявши владу, обіцяв на днях скликати парлямент на сесію. Але він каже, що не будо довго панькатись з парляментом. Як що парлямент не піде йому на руку, то розвяже його і розпише нові вибори. — Також з цілою силою виступили фашисти проти італійських большевиків і соціялістів. В багатьох містах арештовано або побито соціялістичних і боль-

шевицьких проводирів, спалено або зруйновано доми їх орґанізацій". Очевидно — фашисти є також націоналістичними большевиками і хотять, як і большевики, завести диктатуру. Мабуть така політика не вийде на добро ані фашистам ані італійській державі. Вправді італійські большевики і соціялісти тепер притихли, деякі їх провідники навіть повтікали, ратуючи життя, але це ще не є доказом, що большевики і соціялісти зложили оруже. Італію чекають ще тяжкі хвилі. Кожде насильство мститься на тім, хто його допускається. Помститься насильство і на фашистах. За італійськими большевиками стануть російські. І хоть не дадуть їм допомоги кулаком, то за те сипнуть грішми на аґітацію. Повстане отже в Італії братовбийча боротьба. Але поки-що Муссоліні має в руках владу і ликує...

А цікавий то собі чоловік — Муссоліні. Несповна ще йому 40 літ. Є сином неграмитного сільського коваля. Як був хлопцем, то не було більшого урвителя в селі над него. Побивав хлопців, і не давав нікому спокіно дорогою перейти. А що любив дуже голуби, качки, гуси, кури — то став пострахом для сусідських курників. Ґавдині так не берегли свого дробу перед тхорами і лисами, як перед малим Муссоні. Скарги так надоїли його мамі, що намовила чоловіка, аби малого збитошника віддав у школу до монастира. Але він там не загрів довго місця. Побив і ножем поранив свого товариша і за те прогнано його зі школи. З тяжкою бідою впхав його батько до учительської семінарії і він маючи 20 літ став сільським учителем. Але платня 50 лір не вистарчала йому. Муссоліні покинув учительство і виїхав до Швайцарії. Там став видавати соціялістичну ґазету. А що рівночасно не шанував законів швайцарської республики, то вигнано його з краю. Муссоліні став волоцюгою, аж найшов притулок в Медіоляні при соціялістичній ґазеті „Аванті". Тут відзначився як орґанізатор і ґазетяр, і соціялістична партія іменувала його начальним редактором ґазети „Аванті". Але коли вибухла світова війна, Муссоліні аґітував, щоби й Італія вмішалась до війни. За те соціялістична партія викинула його в партії. Муссоліні заложив нову ґазету „Пополо Італії", опісля пішов як доброволець на фронт. Ранений вернув до Медіоляну, редаґував далі ґазету і віддавався аґітації. Коли війна скінчалась і італійські большевики стали силою заводити большевицький лад, то тоді „трафила коса на камінь". Муссоліні також по большевицьки їм відплачувався: „око за око", „зуб за зуб". При тім далі орґанізував вояків, що вернули з фронту і утворив з них сильну партію фашистів. Коли вона мала 400 тисячів боєвиків і 700 робітників, тоді Муссоліні вирушив на Рим і видер силою владу.

Німецька марка що-до своєї вартости так впала, що тепер в Берліні платять за 1 доляр 6000 нім. марок. Так отже Німеччину чекає та сама доля що Польщу, бо німецька марка всего 3 рази більше варта як польська. Але коли польського маркою журяться хиба Поляки, то німецькою маркою цілий світ, бо банкроцтво Німеччини булоб нещастям і для инших держав, особливо для Франції, яка рахує дуже багато на німецьку контрибуцію Але контрибуції нема що сподіватись, бо Німці не в силі платити. Вслід за тим тратить на вартости і французький франк і він майже третину варт того, що перед війною. Щоби отже ратувати німецьку марку, зїхала тепер до Берліна репараційна комісія. Ця комісія має завданнє видумувати способи, як би з Німців видушити контрибуцію. Тепер радить вона, якби спинити цілковитий упадок німецької марки. Та з цих нарад мабуть нічо не вийде, бо Французи хотілиб, щоб Німці всі запаси золота в державнім банку зужили на піднесеннє вартости марки. Але державний банк на це не годиться, бо знає, що й золото стратить і марки не піднесе. Тут оден тільки ратунок, щоб Франція відложила на кілька літ сплату военної контрибуції. Очевидно, Франція не годиться. Тому Німеччина перед банкроцтвом. Це може дуже легко викликати реводюцію в Німеччині, а вона може перекинутись і на инші краї.

Турецький сойм в Анґорі не тільки що скинув з престола дотеперішного султана, але й ухвалив, що Туреччина перестає бути монархією т. є. султан не буде вже мати найвищої влади в державі. Він лишиться тільки головою турецької церкви, а державою буде управляти сойм через своїх міністрів. Так отже Туреччина стала республикою.

Турингія — це гориста країна в Німеччині. Послідними часами діються тут дива. А саме скали на горах обриваються і сточуються, а подекуди і гори усуваються. З середини гір виходить жовта пара. Це дуже непокоїть мешканців і то тимбільше, що ця пара шкодить деревам. Забобонні люде поясняють собі це диво діланнєм злих духів, а вчені не дійшли ще до того, щоб пояснити, чому скали і гори усуваються, але догадуються, що тут будяться вулькани і можливе, що колись тут повстане вулькан, який так само як в Неаполі в Італії буде зівати вогнем і викидати ляву т. є. розтоплене каміння.

У Відні повоєнна нужда така велика, що люди і мерців не лишають в спокою. Часописи доносять, що злодії закрадаються на віденський цвинтар, відкопують свіжі гроби і здирають з мерців гиматє, одежу, черевики, а котрі з трупів мають золоті зуби, то теж виривають їх і продають. Жіночим трупам обтинають коси. Опісля знов гроби засипують. Поліція тепер слідить за злодіями.

У Вильні склалась ось-яка дивна подія! Польські власти арештували православного епископа Єлевтерія і інтернували його в польськім кляшторі під Краковом. З цего приводу "Przegląd Wileński" в ч. 41 з 29|10 пише таке: Вивезеннє православного епископа Єлевтерія воскресило в памяти Виленців забуті вже дещо образки вивожування під ескортою епископів Гриневецького, Зверовича, Роппа, а врешті пірваннє пралата Міхалкевича німецькими властями окупаційними. Лаври московських сатрапів і пруських жолдаків не дають очевидно спати спокійно „конституційним і демократичним", адміністраторам польським. Новостю тільки є приміщеннє православного епископа в католицькім кляшторі. На такий помисл не впав навіть Муравєв, висилаючи польського епископа Красінського в глубину Росії. — Причиною засланя епископа Єлевтерія, як кажуть, був його спір з варшавським митрополитом, якого власти не признавав над собою. А на якій підставі мав признавати? Виленська дієцезія ніколи не підлягали варшавським владикам, а теперішна автокефалєя православної церкви в Польщі не може розтягатись на Виленщину, хочби тому, що засадничою умовою повстання автокефальної православної церкви є воля населення — а в Виленщині не скликувано ніякого народно-церковного собору. Зрештою менше ходить о права канонічні а навіть о особу епископа Єлевтерія. В тім випадку ходить о скандалічний спосіб розвязування замотаних справ і віроісповіданих непорозумінь при помочи інтервенції світських властей і то в такій насильній формі. Якже збентеженим мусить почуватися такий архіепископ Гриневіцкі, котрий досвідчив на собі подібного поведення і показувався ще перед роком на виленськім ґрунті в авреолі мученика. Зблідла ця авреоля відразу і то безповоротно".

ВСЯЧИНА.

Велику річницю 1. листопада відсвяткувала перемиська громада богослуженнєм в катедральнім соборі. Первісно було воно визначене на год. 9. рано, але супроти того, що Шкільна кураторія видала указ до українських шкіл, що в дні 1. листопада має відбуватись „безперервно" наука, богослуженнє розпочалось о год. 1/2 7 рано, щоб вся шкільна молодіж могла взяти участь. І мимоволі Шкільна кураторія зробила з д. 1. листопада Великдень для шкільної молоді. Вона, як ще темно було на дворі, битком заповнила катедральний собор. Точно о год. 1/2 7 розпочав архієрейську Службу Божу Преосв. Владика. По Службі Божій ціле перемиське духовенство т. є члени капітули і катехити під проводом Преосв. Владики відправили панахиду за упокій душ борців, що положили свої голови за волю українського народу. В часі архієрейського богослуження і панахиди співав дівочий хор під проводом діріґентки п-і М. Данилевич. По богослуженню шкільна молодь, хлопці і дівчата пішли до школи. Коли молодь укр. ґімназії 3/4 8 входили до закладу, побачила не-аби-яке видовище. Аґенти поліції з жовнірами з крісами уставились під ґімназіяльною канцелярією, чекаючи на управителя ґімназії, радн. Гамчикевича, щоб в него перевести ревізію.

Еписк. Ординаріят в Перемишлі дістав з цілої дієцезії вістки, що число арештованих священиків іде в сотки. Еп. Ординаріят віднісся з жалобою до Риму, до варшавського нунція і до Ради міністрів.

Др. В. Загайкевич 92-годинною голодівкою виборов приспішеннє слідства і переслухання. Проти поліції за безправне арештованнє вніс він карне донесеннє о злочин з § 101 з. к. і проступок з § 6 зак. з 27|10 1862 ч. 87 Взд.

Вибори в Перемищині відбулись при слабій участи голосуючих. В Перемишлі місті найбільше голосів дістала ліста сіоністів. В повіті села не голосували. Нпр. в Гнатковичах голосували тільки Петро Шило війт, Петро Сливинський, Мих. Качмар (секретар гром.), Мих. Грисьо, Микола Ярема, Петро Станкевич.

Для українських інституцій в Перемишлі, які доставляють харч для арештованих Українців, жертвували:

Збір Учительський української мужеської ґімназії 300.000 Ми. Феняк Омелян 1000; Кміцикевич Роман 1000; Бабяк Іван 500; о. С. 300; о. Лев. 1000; Х. 500; Петро Станішовський 100; Сакаль Осип 1000; о. А. Наконечний 500; В. Т. 300; Іван Берко 1000; Пан г. Булавський 2000; В. П. 10.000; Др. С. Дмоховський 5000; о. А. Зубрицький 1000; Теодор Бабяк 200; Матіяш 1400 — І. хліб і цукор; Др. Петро Войтович 5000; Др, Михайло Кос 10.000: Х. Т. 1000; п. Біликова 1000; п. М. 1000; Роман Метик 10.000; Павло Бутитер 5000; Триць Колцьо 2000; Василь Ґудз 5000; Іван Ґурба 1000; Ольга Ґоцька 1000; Марія Колодій 100; Григорій Навроцький 1000; Марія Огоновська 3000; Остап Кузмів 1000; Швед (Швед) 1000; Х. Х. 295; М. 200; — (д. б).

На Рідну Школу вложили від 24|10—31/10 с. р. Урядники Суду (за жовтень) 9842; Сікора І. 1000; IV. а. кл. м. ґім. 5162; II. а. м. ґім. 1678; І. в. ґімн. м. (дод.) 370. Стеслівна (за жов.) 360; о. Каранович 5000; VIII. а. ґім. м. 5000; Учит. Збір Укр. держ. ґімназії за падолист 105.425; Стеслівна (за пад.) 360; Др. Дмоховський 5000; III. А. м. ґім. 3140; II. Г. ґім. м. 4090; Кривяк 400.

Нінишний „*Wiek Nowy*" доносить з Коломиї, що в Іспасі замордовано Василя Пігуляка, кандидата на посла до польського сойму з лісти „Wyzwolenia". Пігуляк, як пише Wiek Nowy, був членом „Селянської Партії Радикальної", яка видає тепер свій орґан „Радикальний Голос".

В Росохачи біля Коломиї в ночи з 4 на 5 замордовано господаря Бахматюка, кандидата на посла до сойму (з лісти укр. партії радик. хлоп). Подаючи ці вістки, „Wiek Nowy", не чекаючи наслідство, пише, що це діло „hajdamackich bandytów".

Через адм. „Укр. Голосу" зложили: **На Рідну Школу Перемишль**: М. Комісар, Перемишль 500; О. А. Борисевич, Дрогоїв 4259; О С. Корнова, Поляни що 1000; А. Ленчик і К. Вільчурик через Ризницю 740; А. Польняк 1000; Б. Т. — 1000; місто желань з нагоди вінчання С. Курапатки з О. Оліярівною Д. Д, Пралківці 2000; О. І. Калимон, Кривча нс. 1000; І. Владичинський і П. Ґудзеляк, Кругель в. 1000; О. С. Мигаль, Негребка 5000; О. Гараєцький 1500; Федевич, Перемишль 500; С. Сятковська, Пісколовичі 1000, місто вінка на могилу борців 1 XI. Д. Д., 2000; **На направу дому „Просвіти" у Львові** N N 600; М. Комісар, 500; Чит. Просвіти, Кругель в. 2000; А. Ґудзеляк і П. Сальвіцький, Кругель в. 1000; **на харч пол. вязн.** О. І. Калимон, 1000; М. Цимбалко, 3000; О. Лісикевич, Делятин 3000; О. А. Гадзевич, Нов. Сонч 5000; О. Чайківський, Золотники 2000; О. С. Метелля, Люблинець 2000; О. І. Скварко, Шляхтова 3000; М. Головчук, Шляхтова 1000; **Сироти**: М. Комісар, 500; Р. Внентшак, Перемишль 5000; **Укр. Інваліди**: Р. Внентшак, 5000.

Нові книжки:

Календар Т-ва „Просвіта" на р. 1923 появився саме в книгарнях. Зміст його богатий. Крім анонсової части обіймає він 225 ст. друку великої вісімки. Цей календар повинен знайтися в кождій українській хаті. Близчі інформації знайдуть читачі в анонсовій части. — **В. Самійленко: „У Гайхан Бея"** фантазія сатира на 2 дії Львів 1922. В-во „Русалки". — **М. Костомарів: „Чернигівка"** бувальщина XV. в. — переклад з передмовою Б. Грінченка. В-во „Ратай" Київ-Ляйпціґ. — **Літературно-Науковий-Вістник** книжка VII. за падолист. ст. 96. Поміщено тут твори П. Карманського, В. Стефаника, М. Курчинської, М. Мельника, Іллі Еренбурґа, Герм. Зудермана, С. Русової, Дра Ф. Колесси. О. Яремченка, М. Гомзина, І. Федоренка, Ів. Кревецького, М. Галущинського, Дм. Донцова. Бібліоґрафія. Ціна книжки 1200 м, з реком. посилкою 1300 мп. Адреса Адміністрації: Львів, вул. Чарнецького 24.

Жінка з шабелькою В цих демократичних часах „Аіда", в повені папірців і туток заховала свою висшість аристократичну. **Аіда** — тутки і бібулки в воднім друку з **шабелькою** яко знаком охоронним є феноменальним фабрикатом — з найліпших вибраних волокон. Вибір палячів тютюну може впасти тільки на **„Аіду"**. Жадати в трафіках і склепах! 4—15

НАДІСЛАНЕ.

ПОДЯКА. На будову „Дівочої Бурси" в Перемишлі вложили: Громадяни міста Arnold (Північна Америка) зложили на руки Вп. Василя Волошина, Петра Зелінського і Григорія Волошиновича 10 дол.; Всч. о. Іван Велигорський Granville U. S. America 1 дол. Вп. Волосянський зібрав в Лежайську квоту 5 460 м., О. Яремкевич з Волча 5.000 м, о. Скварко з Шляхтової 5000 м., Вп. Вп. П-во Стукачі зі Смільника 5000 м, п. Чубінський Ол. з Перемишля 5000 м, капітан Шефер Руд виїжджаючи з Перемишля 5000 м. Учениці укр. ґімн. в Перемишлі III, V, VI. кл. на руки Ів. Гамчикевичівної 7.800 м.

Комітет будови „Дівочої Бурси" складає отсим щиро-сердечну подяку всім жертводавцям, особливо нашим американським братам, що не забувають про пекучі потреби Рідного Краю а в тім і нашої бурси та просить їх, щоб і на будуче памяли про Дівочу Бурсу в Перемишлі. —

За Комітет: О. Куникова, М. Кузеля-Гривнакова.

Заява.

Отсим повідомляю що з кандидатури, назначеної мені на посла на листі 24, зрікаються. Теребовля 4|11 1922 — *Марцелі Малітовский лісничий в Теребовлі.*

Окуліст (лікар очей)
Др. МИХАЙЛО КОС
приймає хорих на очи
Перемишль, при вул. Міцкевича (в будинку почтовім)

Адвокат і оборонець в карних справах
Др. Степан Баран від 1. липня с. р. переніс свою канцелярію зі Львова до Тернополя і веде її **в Тернополі, вул. 3. мая ч. 5.** (готель Адлера, побіч Нар. Торговлі).

ЛІКАР-ДЕНТИСТ
Фінкельштейн-Штраве
(з довголітною практикою в Росії)
ординує в Перемишлі при ул. Ягайлонській 6. від 9—1 і від 3—6. 137—1—4

8 томів св. Письма Старого і Нового Завіта, сторін 8.600. 8° ціна 1 тома 3.500 Мк. Висилає: **Укр. Книгозбірня І. Мацькова, Рожнятів,** Галичина. 3—5

„Аіда" — Найліпші, гиґієнічні ПАПІРЦІ і ТУТКИ **до набуття у всіх трафіках і склепах.** — **Правдиві тільки з друком і шабелькою витисненою на папірци.** — Жадайте всюди тільки „АІДА." 6—15

Купуйте! **Читайте!**

КАЛЄНДАР „ПРОСВІТИ“

Вже вийшов і продається великий **Ілюстрований Народній Календар „Просвіти“ на 1923 р.** Календар є формату великої 8, має 21 аркушів друку, прикрашений при кождій статті початковими ініціялами великих букв арт. Вол. Сіцинського, ріжними фотографічними знимками (з військового У. Г. А. життя тюремного — „Бриґідки“, еміґраційного, освітно-театрального, політичного світа) та ілюстраціями в числі 112, з гарною титуловою вінєтою арт. І. Косинина. Календар складається з чотирох частей: І. календарія в 2 аркушах друку; II. Інформаційний відділ в 1 аркуші; III. Літературно-научно-суспільний Збірник п. н. **„В полоні“...** (як ч. 13 „Народної Бібліотеки Просвіти) в 4 аркушах; IV. Оголошення українських і чужих фірм в 4 аркушах.

Збірник „В полоні“ ділиться на часть: Літературну, научну, просвітну, суспільну, пісні, справи Сх. Галичини, посмертні згадки, лікарську і ветеринарійну. Поміщені там статті старших українських письменників і молодших та багато перекладів з чужих мов, як російської, чеської, анґлійської, ірляндської, мадярської та з індійської, пр. О. Олеся, Б. Лепкого, О. Бабія, В. Пачовського, Петра Франка, Н. Липи, Кл. Поліщука, Ар. Животка, О Мартиневича, А. Чехова, Т. Массарика, Джерома, Робіндранат Таґора, Д. і М. Сумцевих, проф. Ом. Терлецького, проф. М. Грушівського, Др. О. Когута, М. Луцкевича, Я. Яцкевича, Д. Коренця, Дм. Паліїва, З. Пеленського, М. Гайворонського, Др. Мих. Лозинського, С. Українського, С. Шаха, А. Дівнича, лікаря Др. Івана Коринця, ст. вет. лікаря М. Стахурського та багато инших при дрібнійших статтях. Волинь і Холмщина узгляднені окремими авторами, статтями і ілюстраціями.

Ціна примірника 2500 пм. застережена лише на місяць падолист. При замовленнях понад 10 примірників дається за готівку 20 % опусту, на рахунок 15%. Члени дістають при однім примірнику 20% опусту, то значить о 500 мп. дешевше (а членська вкладка виносить 240 пм. річно) Замовлення і гроші слати впрост до канцелярії Тов-а „Просвіта“, Ринок 10. На порто і опаковання долучити 25% пм.

Вже можна замовляти Календар

ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ

на **1923** рік

Богатий змістом та ілюстраціями, з прекрасною вінєтою арт. мал. Леоніда Перфецького. — Ціна 1500 Мп., з поруч. пересилкою Мп. 1600.

Замовляти: **„Червона Калина“ Львів, Марка 20.** 4-4

Пренумеруйте обширнійший підручник

„Про садівництво і зужиткованнє овочів“

Вячеслава Кучери інеп. сад. Тов. „С. Г.“ т. ч. Заліщики, 2 томи, около 400 стор. з богато ілюстрац.

Ціна 2000 Мр.

Особливо поручаємо сей підручник Вп. П. Господиням, для зазнайомленняся зі способом як найкращого зужиткування і консервовання овочів.

На продаж маємо багато господарств в Познаньскім і Галичині т. є. менші і більші в Познаньскім і Галичині т. є. менші і більші. Богато людей вже купло за моїм посередництвом. Зголошення прошу слати під адресом — Ян Кнапп, Вязівниця п. Іосо.

„Уголь горішношлеський і нафту“ доставляємо в найкоротшім часі по замовленню. Збіжа, опалове дерево і жолудя купуємо ваґонами, або вимінюємо за уголь і нафту.

— Принимаємо вкладки до обороту на високий процент. —

„УНД“ Промислово-Торговельне Товариство — Ска з обм. пор. — — в **Дрогобичі**, вул. Стрийська ч. 14. —

НИТКИ вс. рода, до шиття і вишивання, гуртом, і на дрібно продає дешево і поручає свої від 22 літ ведені робітні суконь і білля ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА **„ТРУД“ ЛЬВІВ, Ринок ч. 39.**

Механічна ткальня „ДЗВІН“

спілка з огран. пор.

в Перемишлі, ул. Івана Декерта Ч. 5 і 5а.

(БІЧНА УЛ. СТРИХАРСЬКОЇ).

значно розширена, на основах найновійшої техніки збудована ФАБРИКА, виробляє полотна, найліпшої якости, придатні до всіляких цілий. Взиваємо отже Селян, щоби не тратили часу, лиш як найскорше приносили або присилали нам сиріяєць до виробу, продажі або в ціли виміни на готові наші вироби. Для ужитку широкої Публики ми отворили також і ДІЛ БЛАВАТНИЙ, ГУРТОВНИЙ і ДЕТАИЛІЧНИЙ. — Товар дуже тревалий, по фабричних цінах. — Для Ремісничих Спілок, Рільничих складів, Кооператив і т. д. спеціяльні условини і значний опуст. — Приймеся аґентів і заступців за СТАЛОЮ ВИНАГОРОДОЮ і ПРОВІЗИЄЮ.

ЗАРЯД.

Одиноке Українське парцеляційне товариство „ЗЕМЛЯ“ у ЛЬВОВІ, Ринок ч. 43.

Переводить парцеляції більших посілостей, інтабулює зараз купців за властителів куплених ними ґрунтів. Має урядове уповажненнє до парцеляції. Приймає гроші на вкладки щадничі. — Дає інформації в справах парцеляційних.

Підписана фірма має честь повідомити Шан. Громадянство, що **в Перемишлі, при вул. Коперніка ч. 86 (за Мійською різнею)** пущено в рух **велику фабрику вибору шкір,** яка приймає до гарбовання по приступних цінах **сирі шкіри волові, телячі і кінські** (солені і сухі).

Фабрику уладжено по найновіщій системі, впроваджено всі потрібні машини гарбарські і виробляється шкіри на **юхти найліпшої якости.** Це має велике значіннє для селянства, яке замісць видавати грубі гроші на шкіру і ремінь, може передати фабриці сиру шкіру, а одержить її за невелику стосунково оплату виправленою; **з неї можна робити чоботи і всякого рода ремені (упряж, паси до машин і т. д.**

„Сян“

Фабрика шкір в Перемишлі,

вул. Коперніка ч. 86

(за Мійською різнею).

Як відносяться люде до нашої фабрики, свідчать між иншими отсі письма:

До Шановної фабрики шкір „Сян“ в Перемишлі. Як фаховець мушу Шан. фірмі висловити моє вдоволеннє за знаменито вигарбованнє моїх шкір на юхти, які під кождим оглядом так що-до гарбовання, фальцовання і викінчення не уступають в нічім виробам заграничним.

В доказ довіря віддаю нині дальшу партію сирих шкір до гарбовання на шарі юхти, які надаються особливо господарям на чоботи і ремінь. Перемишль, 14. липня 1922. *Василь Спільчак*

шевський майстер і господар в Гусакові.

Підписав при мені: *Кольтін Хаїм.*

До Шановної фабрики шкір „Сян„ в Перемишли: Тому що я дуже вдоволений з вигарбовання моєї власної шкіри на юхт, мушу зложити як господар моє вдоволеннє і стараннєм моїм буде оповістити в громаді, щоби господарі свої сирі шкіри віддали до фабрики для власного ужитку. Вязовниця, дня 29/7 1922.

З поважаннєм *Михайло Брода*

з Вязовниці Нр. 16 коло Ярославя.

Томасина — високопроцентова

вже надійшла до складів

Краєвого Союза господарських Спілок у Львові, в Перемишлі, Стрию і Коломиї.

Продаж детайлічна і гуртівна.

При збірних замовленнях — відповідний опуст.

Жадайте сейчас оферт і пишіть на адресу: Краєвий Союз господарських Спілок, Львів, ул. Зіморовича Ч. 20.

Цемент в бочках зі складу продає **„УБУС“** — ЛЬВІВ, Осолінських 6. —

Найлучші дзвони

з передвоєнного матеріялу

— **достарчає** —

під ґваранцією

„РИЗНИЦЯ“

Т-во зареєстроване з огр. порукою

◎ В САМБОРІ. ◎

Докладні інформації відворотною почтою.

Богато листів з подякою.

„Ризниця“ дає 20% чистого зиску на підмоги для вдів і сиріт по священиках, а 20% на підмоги бідним церквам.

Міняємо **ЛЕН, КОНОПЛІ, ПРЯЖУ** за полотна, цайґи, сукна, бархани і т. п. Читайте!!

Рівнож купуємо всяку скількість і платимо найвисші ціни.

„ПОЛОТНО“ Львів, Зіморовича ч. 20.

УБУС УКРАЇНСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ СОЮЗ

Львів, вул. Осолінських 6.

Проєктує й будує: церкви, доми, фабрики, млини і т. п. 34-5-10

Достарчає й продає: вапно, дахівку, цемент, машини і т. п.

Машини до виробу цементових дахівок, Плужки до обгортання бараболь, Хрести, громозводи, вікна огородження, ваги десятні, ліжка для бурс і всілякі слюсарські роботи виготовляє

Михайло Стефанівський

(у ЛЬВОВІ, вул. Варстатова ч. 10. між вул. Корденкого і Рицерського.)

МАШИНИ до шиття ріжних систем, спеціяльність **„KAYSER“**, як також складові части, рільничі всілякого рода, штучні навози, камінний вуголь, артикули технічні (млинські) олії машинові і матеріяли будівельні поручає:

Дім торговельно-комісовий „Схід“ в Тернополі Валова 9 (бічна Зго Мая).

ТКАЦЬКІ ВАРСТАТИ 3—4

сталеві бляти, начиння, коловоротни до пряженни, щітки до чесання вовни і лену, човники і т. д., пряжу і фарби, машини прядільні по цінах фабричних — — у — фірми **Технічне Бюро „TEXTYL“** **М. КОЖУШКО техн.-волокник в Раві руській.** Взори блятів і начинь за післяплатою відворотно.

ВАПНО, цеглу, дахівку, бляху, цемент, машини, мотори, вальці, каміння — продає — **„УБУС“ Львів, Осолінських 6.** 6—10

1-2-6 **Першорядна робітня**

Костюмів і плащів жіночих

Германа Айхгорна

в СТАНИСЛАВОВІ, вул. Казимирівська Ч. І. перший поверх vis à vis (Віденського Звязк. Банку) виконує роботу по найновійший моді солідно, скоро **і по приступних цінах.**

Просимо звернути увагу на новоотворений 5—10

Маґазин сукна і блаватів

Вільгельма Гальперна

в Станиславові, вул. 3 Мая 4 побіч Укр. Хати де можна купити найліпшого витвору заграничні сукна, по дуже приступних цінах. Великий добір сукна на костюми і плащі, полотна на біля і постіль, маркізети, фіранки, портери, коци хустки і т. п.

За редакцію відвічає: Др. Лаврентій Павловський.

З друкарні Кнолера і Сина в Перемишлі